

Op 31 mei staakte de petroleumsector in het ganse land. We spraken met Sven Naessens, ABVV-afgevaardigde bij Total Raffinaderij Antwerpen.

Dag Sven, hoe is de actiedag op 31 mei gelopen? □

Zoals gepland. De Belgische petroleumfederatie wist niet wat te verwachten. In bepaalde bedrijven hebben zij mensen verplicht met verlof gestuurd, hebben ze zelf het werk gestopt,... De heer Nivet mag dan wel beweren dat de actie hen niet geraakt heeft, de voorzorgen die werden genomen doen toch anders vermoeden. Het ging er ons trouwens niet zozeer om de sector te raken maar wel om de vastberadenheid van de mensen over te brengen.

Wat zijn jullie eisen?

Op 31 mei hadden wij slechts één enkele boodschap: start de onderhandelingen over de werknemerseisen. En dat zijn er vijf:

1. Koopkracht: de werkgevers willen zelfs de onderhandelingsmarge van 0,3% die de regering oplegt niet volledig invullen.
2. Werkzekerheid: de werkgevers willen geen 100% voorrang geven aan hertewerkstelling in de sector van de werknemers die betrokken zijn bij herstructurerings.
3. Een tweede sectorale pensioenpijler voor iedereen blijft voor de werkgevers onbespreekbaar ook al laat de wet hiervoor voldoende ruimte.
4. De vrijstelling van prestaties voor 50-plussers is voor de werkgevers niet mogelijk. We willen enkele zogenaamde “oude-mannekes”-dagen naar analogie met wat in de non-profit al bestaat.
5. De overgang van shift naar dag na langdurige shiftarbeid kan voor de werkgevers geen recht worden.

En hoe stelt het patronaat in de sector zich op?

Heel arrogant. In een sector waar de winsten zo hoog liggen kan blijkbaar alles voor de aandeelhouders en enkele anderen. Van de vloer verwacht men dan nog dat ze gaan inleveren ook. Zo is de vraag naar tijdelijke werkloosheid een regelrechte oorlogsverklaring. Hoe durf je de vraag stellen naar tijdelijke werkloosheid, terwijl de sector dagelijks duizenden contractorarbeiders te werk stelt?

Een heikel punt misschien: Het ACV keurde het IPA goed, maar in jullie sector was er bij het ACV ook veel weerstand. Hoe zit het met het gemeenschappelijk vakbondsfront in de sector?

Veel weerstand is veel gezegd. Als ABVV staan wij sinds januari op de bres voor een beter IPA en tegen de opgelegde loonnorm. Onze groene vrienden hebben toen via een pamflet wel laten weten met bepaalde zaken niet akkoord te gaan. Het spijtige is wel dat ze ons nooit hebben vergezeld in de strijd die door ons werd gevoerd, ook al mochten zij wel staken. Het was voor de mensen op de vloer een beetje een genante spreidstand, heb ik de indruk. □ Gelukkig heeft dat weinig of geen invloed gehad op het vakbondsfront in de sector. Binnen de bedrijven loopt de samenwerking aardig en ook aan de onderhandelingstafel, en er buiten, lijkt alles vlot te verlopen. □ Dat de actie van 31 mei zo'n grote opvolging kende is daar dan ook niet vreemd aan. Het is lang geleden dat er zulke acties werden gevoerd in de sector en dat gans de sector zich daar ook probleemloos bij aansloot. Zoiets kan enkel en alleen als het vakbondsfront sterk staat.

Bedankt voor het interview!